Ч. 111. Субота 30 (17) мая 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З войскової комісиї. — З російскої думи. — Положене на далекім всходї.

В середу відбула войскова комісия засїдане, на котрім міністер краєвої оборони, ґен. Ґеорґі, по поясненю одної інтерпеляциї заявив, що войскова реформа єсть конечна як зі становища населеня так і войскової адміністрациї. Новий войсковий закон опирає ся як звістно на дволїтній войсковій службі, котра не може бути заведена відразу, але по відповіднім приготовленю, постепенно, по мірі материяльних средств і відповідного помноженя континґенту рекрутів. На будуче поділ рекрутів і доповняючих резервістів не має бути зависимий від случаю, лише від вгляду на оцінене новобранців. В цїли прихильнїйшого рішаня просьб о даване відпусток наміряє міністерство тимчасом, доки не буде ухвалений новий войсковий закон, сотворити спосіб поведеня в виді рекомпенсати, що буде увзгляднене вже в найблизшім континґентї рекрутів.

Відтак забрав слово п. Президент кабінету бар. Бек і в довшій промові висказав погляд правительства на справи войскові взагалї, а обширнїйше обговорив справу підвисшеня офіцирских і вояцких плат та поліпшеня харчу для вояків. Після заяви п. Президента міністрів на таке поліпшене войскових плат згодили ся в засаді оба правительства, австрийске і угорске, і закон той буде імовірно обовязувати від 1 січня 1909 р. Річний кошт такого поліпшеня винесе в 1909 роцї 3$^{1}/_{2}$ міліона, в 1910 р. 7 міліонів, а від 1912 буде виносити 9 міліонів річно. — По ухваленю резолюциї пос. Ґуґґенберґа, аби оба правительства розпочали переговори в справі реформи войскового закона, сейчас наради перервано і відложено до слїдуючого, яке відбуває ся нинї.

В російскій Думі веде ся від кількох днів дискусия над справою фінляндскою. На послїднім засїданю пос. Марков, з партиї „істинно-русских" заявив, що цар Александер І. здобув Фінляндию не яко державу, лише як одну із шведских провінций і тому, коли конституция Фінляндиї шкодить Росиї, то мусить бути знесена. Росия єсть для Росиян, тому крайна правиця обстає при своїм жаданю знесеня фінляндскої конституциї. Против Маркова промавляли пп. Ветчинін, Ґеґешкорі і Милюков. Ґеґешкорі сказав між иншим, що неправдою є, немов би був якийсь фіндляндский сепаратизм. Фіндляндцї добре знають, що російске правительство не допустить до того, аби Фінляндия відорвала ся від Росиї. В справах обходячих інтереси Фінляндиї і Росиї повинна рішати спільна делеґация, котра складалась би з послів до Думи і фінляндского сойму. — Милюков залвив, що Фінляндия єсть великим князївством, частию російскої держави з окремим правительством. Погляд, немов би Александер І. оголосив для Фінляндиї лише внутрішну автономію, єсть неправдивий, бо той цар потвердив рівночасно публичні права Фінляндиї. Вкінци заявив бесїдник, що було би можливим, аби то, що не повело ся самодержавію, іменно знищити вільний, безборонний нарід, мала довершати репрезентация російских народів яко своє перше конституцийне дїло. — Засїдане тревало до півночи і при голосованю відкинено інтерпеляцию голосами всїх сторонництв против послів крайної правиці.

В Японії викликує загальне невдоволене бездїльність правительства супротив ворожого Японцям руху в Хінах. Войскове сторонництво домагає ся скорого дїланя, щоби запобігти утвореню ворожого Японцям союза держав. Також широкі верстви народні думають, що лише побідною війною дасть ся поправити важке економічне положене. Дневникарство і тайні політичні товариства занимають тому остре опозицийне становище супротив правительства. Найзавзятїйше нападають міністра заграничних

---

27)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

З цїлого ряду славних артисток циркових згадаємо тут ще коротенько про дві, котрих не лиш їх штука, але й їх особиста судьба відзначила. Першою з них була Гальшка (Еліза) Пецольд, котра виступала в цирках у вісїмдесяти роках минувшого столїтя. Пецольдівна була родом з Чехії і донькою богатого фабриканта в Теплицях. Родичі єї перенесли ся були до Дрездна і ту була она на представленях в славнім під ту пору цирку Ренца. Се рішило о єї судьбі. Она заявила родичам, що хоче бути цирковою артисткою і буде учити ся їзди на кони. Старі перепудили ся, бо вже лагодили ся єї віддавати і мали на прикметі богатого жениха. Щоби вибити донцї тоту шалену гадку з голови, завезли єї до монастиря Уршулянок в Ерфутї, щоби там побула цїлий рік а може за той час відійде їй тота примха. Гальшка однак уперла ся при своїм і батько відвіз єї до Десав, на науку до славного під ту пору учителя їзди на кони Штанбреха. По роцї науки заявив Пецольд, що єго учениця не може вже нічого більше від него научити ся.

Старий Льоассе, що перебув під ту пору зі своїм цирком в Гальберштадтї, заанґажував Пецольдівну, розуміє ся за дуже малою заплатою: хитрець зміркував, який скарб попав ся єму в руки. Але полковник від уланів ґр. Шметтов пізнав ся на артистцї і дав о нїй знати Ренцови а той заанґажував єї зараз телеґрафічно до свого цирку, обовязавшись платити їй велику суму. Льоассе старав ся опісля всіма силами задержати артистку у себе, але надармо. Она від тої пори виступала в цирку Ренца, також у Відни і Будапештї та сподобала ся була бл. п. австрийскій цїсаревій так дуже, що она дарувала їй дорогого коня іменем „Льорд Байрон". Пецольдівна покинула опісля цирк, віддала ся і жила в щасливім подружу.

Сумної долї діждала ся славна колись артистка баронова Раден, котра свого часу виступала зі своїми знаменито дресованими кіньми у всїляких цирках і театрах ріжнородностий. Она віддала ся була за російского офіцира, бар. Родена, котрий, як показало ся по вінчаню, був пияком і в страшний спосіб збиткував ся над нещасливою жінкою. Єму не хотїло ся нічого робити і лиш визискував жінку та хотів, щоби она єго удержувала. До того ще робив їй яко артистцї всїлякі можливі трудности. Щоби наробити сензациї, пустив в містї Клермон у Франциї, що жінка в спілцї з якимсь даньским офіцером зраджує єго і застрілив того офіцира в поєдинку. Але найбільший удар стрітив нещасливу, коли она нагло осліпла і в наслїдок того мусїла виступити з цирку на завсїгди. Від тої пори жила она у великій нужді в Нильї (Neuilly) під Парижем, аж давні єї знакомі і добрі приятелї в Німеччинї і Франциї зробили для неї перед кількома роками складку і так поратували нещасливу.

Другою специяльностию цирку побіч дресованих коний суть клявни. Слово се єсть анґлїйске, „clown", і значить то само, що наше „туман" або „дурнуватий". Клявни виступали первістно в 16. столїтю на сценї анґлїйского театру, де грали ролю весельчаків або й удавали дурнуватих, котрі не хотячи говорили правду. Пізнїйше вийшли они в театрах з моди і задержались ще лиш в цирках, де виступають або поодиноко і самостійно або по кількох відграваючи пантоміму. Задачею клявна в цирку єсть викликати сьміх за всяку цїну, все одно чим і яким способом. До того служить єму єго одїне, єго лице і чуприна, єго руки і ноги, єго мова і голос, словом все, що лиш дасть ся ужити до викликаня сьміху. Клявн повинен бути дотепний а попри то може бути ще й справдешним артистом в якімсь напрямі. Він буває часто музиком, що уміє знаменито грати на скрипцї, буває жонґлєром і акробатом. Инодї припадає клявнови важна а досить не мила задача покривати неудачу других артистів і відвертати від неї увагу публики своєю грою і своїми дотепами.

Клявни заповняють звичайно перерви межи поодинокими представленями дресованих коний або якихсь инших важнїйших штук. Один буває присадкуватий і незвичайно грубий, але при тім і рухливий та має на собі широчезні штани мов міхи і з бездонними кишенями; другий для противности єсть тонкий і

справ ґр. Гаяші, позаяк він яко колишний амбасадор в Льондоні есть творцем анґльо японьского союза, який уважають Японці великою похибкою. Можна отже сподїзати ся его уступленя. Так само має уступити мінїстер-президент, а его місце заняв би маршалок Ямата а то довело би до зміни полїтики в военнім напрямі. — Положене у всхідній Азиї стало дуже грізне, як впевнюють найновійші вісти. На погляд Японцїв бойкот японьских ввозових витворів до Хін зорґанїзували анґлїйскі і американьскі купцї, бо така сама проява виступає в Сиямі і Сінґапур. Японьский посол в Пекинї звернув ся з рішучим представленєм до правительства, але рівночасно прибув до Токіо проводир ворохобничого руху в південних Хінах Лян Ші-Шао і нараджував ся там з многими полїтиками. То вказує, що Японцї мали би спромогу всї революційні живла хіньского народу підбурити против пекіньского правительства.

Новинки.

Львів, дня 29-го мая 1908.

— **Устний іспит зрілости** в руській ґімназиї у Львові відбуває ся від четверга, цїлий тиждень під проводом директора руської ґімназиї з Коломиї п. Недільского після нових приписів Мінїстерства просьвіти. Дотеперішний висл́ід іспиту є зовсїм вдоволяючий.

— **Новий уряд почтовий** заведено з днем 16 с. м. в Пустомитах, львівского повіта зі звичайним обсягом дїланя. Місцевий округ доручень того уряду творять громада і обшар двірский Пустомити з присїлками Волиця і Заяць а замісцевий громада і обшар двірский Лїсновичі з присїлками Буди і Видерка, Мостки з присїлком Малинівка і фільварком Дубянка як також громада і обшар двірский Полянка. Уряд сей есть сполучений з почтовою сїтию за помочию поїздів зелїзничих на шляху Львів-Лавочне.

— **Самоубийства.** Іван Березюк, возьний мешкаючий при ул. Берестейскій ч. 2, кинув ся минувшої ночи з ґанку другого поверха на брук подвіря і забив ся на місци. Причиною самоубийства мали бути невзгодини родинні. Самоубийник полишив жінку і 3 дїтий. — Дня 22 с. м. в коршмі в громадї Вовча під Перемишлем хотїв жовнїр полїцийний Стефан Кидош відобрати собі житє підрізавши собі горло ножем. Кидоша відвезено до шпиталю войскового, а лїкарі кажуть, що житю его не грозить небезпечність. Кидош хотїв відобрати собі житє з причини обави кари за то, що переступив урльоп. — В Тернополи застрілив ся оногди урядник тамошної філїї краківского товариства взаїмн. обезпечень, Мариян Дворский, батько 4 дїтий. Причиною самоубийства мав бути розстрій нервовий.

— **Огнї.** Дня 16 с. м. вдарив грім около 9 год. вечером в хату Гаврила Лапчака у Вербові повіта підгаецкого, в наслїдок чого згоріла цїла его загорода разом з запасами поживи. Загальна шкода, котра була обезпечена на 1200 К, виносить 2460 К. — В Тустановичах коло Борислава ударив оногди грім в закіп „Гуцул" і запалив его, а від него займив ся і другий закіп „Бітум". — Дня 22 с. м. о 10 год. в ночи вибух огонь з невідомої причини на обійстю Андрія Кличука в Заліщиках старих і знищив хату і стайню вартости около 4.000 К. Будинки були обезпечені на 1.400 кор. — Дня 13 мая с. р. о год. в ночи вибух огонь в загороді Андрія Кулини в Почикзостах, жовківского повіта і знищив хати і будинки господарскі его і 4 его сусїдів, наробивши загальної шкоди на около 6.600 К, котра була обезпечена лиш на 2.800 К. В огни згоріло також 7 овець, 2 свинї, 1 кінь і 1 корова власність Андрія Кулини. Огонь був підложений, але виновника доси не вислїджено. — Дня 26 с. м. о 2 год. по полудни згорів двір в Олеську, власність п. Конст. Вороньиньского. Огонь зльокалїзовано і охоронено будинки господарскі, віддалені від двора лиш на я ких 10 метрів.

— **Арештоване росийского банкрота.** Сими днями арештувала львівска полїция в однім з тутешних готелїв якогось жида, Мотля Бернштайна, з котрого львівскі ґазети, полюючі на сензацию зробили росийского шпигуна, котрий приїхав до Львова слїдити за росийскими революционерами в Галичинї, а при котрім нїби то мали знайти кілька тисячів рублїв готівкою і якісь компромитуючі папери. Показало ся, що був то росийский банкрот. Бернштайн брав ся в Росиї до всїляких підприємств, купував лїси, ставив фабрики, а притїм всїм понатягав множество жидів, а коли вірителї зачали напирати на него, він втїк до Львова, де замельдував ся під фальшивим іменем. В готелї понаписував листи до своїх вірителїв з просьбою, щоби єму заждали і сї листи адресовані по росийски дали нагоду до видумки якихсь тайних паперів. При арештованім найдено лиш 54 рублїв. Арештований признав ся, що видумав собі шпигуньску пригоду і дав собі в тій цїли зробити печатку але то лиш длятого, щоби тим способом позискати собі росийскі власти, аби не замкнули его за банкротство до арешту. Він приїзджав часто до Львова в торговельних інтересах, що й потвердив один з львівских адвокатів, котрий вже залагоджував деякі его справи. Бернштайна замкнено до арешту і він буде за то відповідати, що мельдував ся фальшиво, а відтак відставлять его до Росиї.

— **Нові пожарні філїї** львівского „Сокола" основують ся, а давні ростуть в силу. Львівский „Сокіл" має нинї 379 пожарних філїй по містах і селах. З весною почав ся по філїях більший рух. Що недїлї виїздять зі Львова інструктори на люстрациї і курси пожарництва. Оногдішної недїлї переведено люстрацию „Сокола" в Рудні коло Львова, яка виказала гарний розцьвіт того товариства. Останної недїлї їздило 2 інструкторів на курс пожарництва до Юськович коло Олеська, де рада громадска закупила нову сикавку і віддала є до ужитку „Соколови". Науку пожарництва, рядові вправи, забави з молодїжию перевели львівскі делеґати на толоці за селом, де зібрали ся всї від дїтвори до найстарших селян. Одушевлене було велике. З сусїдних Кут, Ожидова і Олеська прибуло по кількадесять членів тамошних „Соколів", які користали також з науки пожарництва. Кошти подорожи інструкторів покрив „Днїстер", який на такі видатки нїколи не жалував гроша, за що належить ся єму щира подяка.

— **Дрібні вісти.** Курс приготовляючий до ґімназиї в Тернополи буде тревати від 1 червня до 4 липня. Кандидати найдуть цїле удержане в Руській Бурсї. — Хлопця 3 лїтного блукаючого ся на ул. Паньскій і Зибликевича задержала полїция а коли нїхто не зголосив ся, віддала его комісариятови І. части в опіку. — Небезпечного, вже кілька разів караного злодія Івана Пасечного прихопила вчера полїция в хвили, коли якомусь ученикови витягнув годинник з кишенї. На крик ученика злодій кинув годинник і зачав втїкати а тоді его зловлено і арештовано. При арештованім знайдено 3 ножики, золотий ланцушок, порярес з 2 кор. і 20 с. та инші дрібниці походячі з крадежі. — Іван Помикайло згубив пакет, в котрім було сукно вартости 50 корон. — Вчера около пів до 10 години рано дало ся в Кечкеметї

довгий та має вузкі а до того ще й короткі штани. Они передовсїм страшенно дурні. А хибаж то не радість дивити ся на дурних людий, котрі все не так роблять як потреба? Грубий ставить собі крісло і хоче сїсти на него; тонкий в тій хвили витягає крісло з під него і сам сїдає чим скорше на него а грубий паде на землю. Вставши оглядає ся грубий як дурний поза себе, нїби не знаючи, що стало ся, аж коли тонкий зачинає єму щораз більше збитків виробляти, грубий тратить вже терпеливість і зачинає бити ся з тонким. Бють один другого по лици, що аж лоскіт іде по сали а публика, малі і великі дїти, сьміє ся та регоче ся, що аж цїлий цирк ходить.

Але тепер приходять инша продукция. Грубий витягає з величезної кишенї своїх штанів справдешну скрипку зі смичком, штуркає ся пальцем в голову, нїби іде до голови по розум, а відтак дає на миґи знак свому товаришеви, щоби й той пошукав собі скрипки. Тонкий приносить звідкись скрипку і оба пробують грати, зразу фальшиво, нїби не уміють, але за хвильку зачинають таки добре грати; один другому вторує. Опісля знов чогось надумують ся, знов чогось штуркають ся пальцями в чоло, щось собі знаками розповідають, а тонкий біжить відтак, приносить досить довгу драбину і ставить єї сторцом простісенько в гору коло грубого. Тонкий лїзе відтак по драбинї на вершок, завішує ся там ногами а головою спускає ся на голову грубого. Тепер кождий з них бере в одну руку скрипку як би до граня а в другу смичок та зачинають грати, але так, що грубий тягне смичком по скрипці тонкого, а тонкий по скрипцї грубого. Тонкий вторує грубому і оба грають прекрасно, але так сумну під конець мельодию, що здаєсь, як би з якоїсь туги і жалю мало серце пукнути. Нараз урвиває ся, грають якоюсь разячою дисгармонією, роздає ся якийсь розпучливий крик і в тій хвили вже оба клявни лежать на земли а коло них і драбина. Що стало ся? Публика не знає, що на то казати. Аж ось тонкий нїби приходить до памяти, підносить поволи голову і дивить ся на грубим, відтак встає, тягне грубого за штани в гору, аж остаточно й той схоплює ся на рівні ноги а тепер оба розклонюють ся публицї, котрої оплескам нема кінця. — Такі і тим подібні штуки показують клявни, а есть їх таке множество, що не списав би їх, як то кажуть, і на воловій шкірі.

Третою специяльностию цирку то **пантоміма** або представлене театральне, при котрім однак не говорить ся нїчого, лиш знаками, рухами і міною показує ся все то, що мало би ся говорити. Слово „пантоміма" есть грецкого походженя. Греки називали акторів „мімами", що значить „наслїдувачами", а що такий актор мусїв кілька роль одна по другій грати, то его називано „пантомімом" або наслїдувачем всего. У Римлян виступали в пантомімах навіть і женщини. Та й в теперішних циркових пантомімах виступають женщини, але то бувають перебрані клявни, що тим більше бавить публику і викликує сьміх.

Забавну штуку в таких пантомімах показують клявни як щезає жінка, котра укриває ся перед своїм чоловіком до будки уставленої серед манежі. Один з клявнів убраний в лїберию служби циркової, має на собі зверха дамске одїнє і дамский капелюх на голові. В хвили коли він сховає ся до будки і заслонить ся, біжить позаду попри будку цїлий ряд служби циркової а всї в однаковій лїбериї. Укритий тимчасом в будці клявн, здоймає чим скорше із себе своє дамске одїнє, подає его другим отвором перебігаючі борзо службі а відтак і сам вскакує борзенько в їх ряд — і дама щезає. З публики очевидно нїхто не числить, кілько там бігло з початку, а кілько зробило ся опісля і штука завсїгди знаменито удає ся.

В той спосіб показують в цирку не одну штуку а люди тїшать ся і дивують ся, що можна так зробити. О тім, як легко можна когось затуманити, нїхто й не подумає. Та й нащо? Цирк, бачите, не на то, щоби над ним думати-роздумувати, що впрочім для многих річ і не потрібна і навіть шкідлива. А хибаж не приповідають про надутого индика, що здох коли зачав думати? Цирк для тих блаженних невидющих, що хотять видїти і нїчого більше як лиш видїти та упивати ся очима. Він для всїх тих, що готові любувати ся чужою небезпечностию, чужим нещастєм та сьміяти ся з того, коли когось бють. Таких певно найбільше в цирку, подібно як і на сьвітї.

Крім наведених тут трох специяльностий, показують і представляють ще в цирку все то, що надає ся і до театрів ріжнородностий.

(Дальше буде).

на Угорщині почути так сильне землетрясене, що в кількох домах стіни попукали і комини завалили ся. По полудни було друге також сильне але слабше як перше землетрясене. — В Берлині загризли пси на одній з тамошних улиць ласкавого крука. Ся катастрофа викликала такий жаль між жителями тої улиці, котрі знали крука, що многі з них поприсилали властителеви крука, шевцеви Зітінґови, китиці цьвітів, вкриті чорною крепою. Як би така катастрофа стрінула була якого бідачиска чоловіка, то певно нікому й на думку не прийшло би слати знаки жалоби.

— **Діяльність „Просьвіти“ в Одесі** за 1907 рік виявлялась в наукових рефератах та літературно-вокальних вечерах і виставах, і уряджуваню своеї бібліотеки, в заходах около заснованя при „Просьвіті“ україньскої школи, у виданю книжок і ин. Наукові реферати, змістом переважно з історії України, україньскої літератури і етноґрафії, відбували ся що тиждня в середи. На таких наукових вечерах торік збирало ся слухачів більше, ніж позаторік. В суботи відбували ся літературно вокальні вечері, що й торік складались з рефератів (переважно з історії україньскої літератури), з україньских деклямаций, музикаліїв та співів, а наполідок кінчалась танцями. За вхід на ті вечерки платили просьвітяни по 25 коп., а сторонні по 50 коп. Усїх вечерів — середових і суботнїх — було торік 62, а рефератів прочитано 63. Два читались мовою російскою, решта україньскою. Дня 26. ст. ст. лютого 1907 уряджено вечер в роковини смерти Т. Шевченка. Для дїтий торік уладжено три вечері: виставлено дитячі опери М. Лисенка „Коза-дереза“, частину з опери М. Лисенка „Весна і зима“ і комедийку І. Левицкого „Попались“; на тих вечерах дїти виступали також з україньскими деклямациями та співами Драматична секция „Просьвіти“ торік урядила чотири вистави: „Олесю“ і „Невольника“ М. Кропивницкого, „Степового гостя“ Б. Грінченка і „Назаря Стодолю“ Т. Шевченка.

Читальню при „Просьвіті“, як і позаторік, найбільше відвідували підчас вечерків середами й суботами. В читальню виписувано всі періодичні видання російскої України, як от: „Л.-Н. Вістник“, „Рада“, „Рідний Край“, „Слово“, „Україна“, „Світова Зірниця“, деякі україньскі видання в Галичині: „Діло“, „Руслан“, „Зеркало“, „Сьвіт“, „Буковину“ та американьско-україньску „Свободу“ й деякі російскі часописи. У читальню і просьвітяни і сторонні ходили безплатно. Торік закінчено упорядковане бібліотеки Товариства, яка має 2068 томів. Що до книгарні одеской „Просьвіти“, то й торік она була на тих основах, як і позаторік. Оборот книгарні був на 1465 карбованців а чистого прибутку було 223 карб. 51 коп. Торік же виділ розпочав клопотати про заснованє україньскої школи при „Просьвіті“: зібрано початковий фонд, вироблено програму початкової школи з трома виділами і подано прошене про дозвіл. Надійшло було потім запитане, якою мовою має бути наука в школі, і як відписано про се, що — україньскою, то від падолиста і доси нема ніякої відповіди. Розпочато було торік і видаване книжок україньских. Видано було книжечку М. Комаря „Запорожскі вольности“ і дано в друкарню другу книжку І. Бондаренка „Про Ґарібальдія“, що вийшла уже сего року. Членів усього в одесків „Просьвіті“ на 1 січня с. р. було 632, — збільшилось о 57, а відпало з ріжних причин шість. Виділ тов. того року не раз змінив ся. Щож до грошевої справи тов., то она не досить в добрім стані була. Найголовнійший прибуток торік був в суботнїх вечерім — 1719 карб. 8 коп., а членьских вкладок було тільки на 544 карб., що виносить коло шестої частини буджету.

Телеґрами.

Відень 29 мая. В палаті послів по відчитаню впливів відповів міністер торговлї Фідлер на інтерпеляцию в справі офіцияитів почтових і аспірантів та заявив, що о скілько безпроволочне сповнене даного приреченя есть можливе, то стане ся. Конечні кроки до вчислення служби войскової офіциянтів почтових до авансу і емеритури вже пороблено. Так само пороблено обширні зарядженя, щоби час треваня провізориї аспірантів почтових о скілько можна скорочено. Вступні праці до утвореня комісиї персональної для персоналу руху урядів почтових і телеґрафічних вже ведуть ся. Ухвалено утворити спецiяльну комісию для управильненя справ урядників і слуг державних. — Палата приступила до дальшої дискусиї буджетової. Промавляє пос. Король.

Будапешт 29 мая. З многих провінціональних місг доносять о досить сильних землетрясенях, котрі наробили трохи шкоди. Доми попукали. Найсильнійше було землетрясене в Кечкеметі, де завалило ся богато коминів і один дім.

Петербург 29 мая. В кругах посольских ходить чутка, що в справі реорґанізазиї поліциї в дорозі законодатній має появити ся важний указ, після котрого департамент поліциї має бути знесений а установлене окреме міністерство поліциї. Рівночасно будуть потверджені резолюциї видані сенаторами, котрих делеґовано до ревізиї о потягнене до одвічальности судової всїх урядників поліцийних обжалованих о то, що не робили нічого або переступали свою власть.

Петербург 29 мая. Міністерство внесло до думи закони о виасиґноване 1,900.000 рублів на сплату довгів за удержане сторожі войскової і вязнів та о збільшене кредитів в буджеті вязниць на 1908 р.

Льондон 29 мая. В палаті послів заявив секретар державний для справ заграничних Ґрей, що гостина короля Едварда в Ревли має характер офіцияльний так само, як візити зложені королем иншим монархам. Дальше увіряв, що візита не має на цїли заключувати якоїсь нової конвенциї анї переводити подібні переговори.

Атини 29 мая. Ситуацию на Самосі представляють яко дуже поважну. Побоюють ся, що войско турецке вступить на остров і що прийде до різнї. Сполучене телеґрафічне з островом все ще перерване.

НАДІСЛАНЕ.

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил владив і методичними вказівками доповнив Иосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Цїна примірника 70 сотиків. „Диктати“ можна дістати майже у всїх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати“ під опаскою (5 сотиків) Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителїв народних шкіл.

— Ще можна получити слідуючі річники —

„ДОБРИХ РАД“

Річн.: 1 (бр. 2 ч.)	2	3	4	5	6
Кор.: 1	1·50	1·50	1·50	1	1

Річн.: 1 (бр. 2 ч.)	12 ч. з 7, 8 9,	10	12
Кор.: 1	1	1·50	1

Всї річники разом за 10 кор. „**Добрі Ради**“ містять в собі сотки практичних рад для кождого, отже гріш верне ся в десятеро, хто лише з одної двох скористає.

Адреса: І. Данилевич, Стрілецкий Кут Буковина.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від **6** год. вечером до **5** год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2 45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3 27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1 46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3 45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).